

MARIE FIDJELAND

ERFARINGSRAPPORT_WAGENINGEN, 2011/2012

Wageningen/Nederland

Når man drar på utveksling må man være innstilt på å få stilt spørsmålet - 'hvorfor valgte du akkurat DETTE stedet?' i byen/landet man er i. Da er det fint å kunne svare noe. Så hvorfor valgte jeg akkurat Wageningen/Nederland for mitt utvekslingsår? Vel, det er flere grunner til det. Litt fordi jeg alltid har vært fascinert av Nederland, dette lille landet, liberalt og dyktig på handel, i alle fall er det inntrykket utenifra. Litt fordi landet er knøtt lite og stappfullt av folk, en forfriskende kontrast til Norge. Litt fordi jeg ønsket å føle at jeg var 'midt i Europa'. Litt fordi mitt inntrykk av nederlendere er at de gjestmilde, åpne, nysgjerrige, språkmektige (alle snakker jo engelsk!) og vennlige, i alle fall når man møter dem på reise, hvor enn det måtte være i verden. Litt fordi jeg ville bo i et land der syklistene blir tatt på alvor. Også har du all den gode osten da. Når universitetet i Wageningen i tillegg regnes for å være et virkelig anerkjent universitet, fagene virket spennende og aktuelle, og byen man skal studere i blir beskrevet som internasjonal på grunn av det høye antall studenter fra hele verden, ja da ble valget lett for meg!

Så sitter man der da, plutselig, i en koselig by på litt under 40 000, som ny student på et universitet med 8000-9000 tusen studenter/ansatte. Første inntrykket er: det ER virkelig internasjonalt, her finnes et deilig bibliotek, og hovedbygget på campus, Forum, har rulletrapp! Kan man få lov til å bli litt oppspilt? Det er ingen rulletrapper på Ås så vidt jeg vet. Universitetet lover boplass til alle utvekslingsstudenter og det får man også, men det kan ta litt tid, og jeg blir satt på venteliste. Etter et par uker var ting på plass! Opprettelse av nederlandsk bankkonto, registrering i kommunen og andre praktisk ting går også mye lettere enn man tror. Hybelen jeg endte opp lå i et kompleks med kun utenlandske studenter. Rommet var på 19 kvm, med eget bad og kjøkkenkrok. Å sykle til sentrum tok 5 min, og til campus ca. 15.

Selve oppholdet startet med et smell! En hel uke satt av til fest og moro – til å bli kjent! Annual Introduction Days (AID) var en virvelvind av ting som var gøy, flotte folk og av konserter/quiz/stand-up osv. Man plasseres i en gruppe med rundt ti andre nye studenter (både nederlendere og utvekslingsstudenter, med to studenter som fungerer som faddere gjennom programmet hele uka. Noen av folkene jeg møtte denne første uka endte opp å bli de noen av mine alle beste venner dette året. Uka gikk så fort, og plutselig en man kjent med ett par hundre mennesker i den nye byen man bor i. Det var i det store og hele veldig sosialt, hele oppholdet. På studiet møter man både nederlendere og andre utvekslingsselever, men i tillegg arrangeres en hel drøss av arrangementer i regi av det internasjonale Erasmus utvekslingsstudent-nettverket iESN, som pub crawl, temafester og turer til Amsterdam og Rotterdam. Alt ligger med andre ord til rette for å være sosial. Wageningen myldrer av studentforeninger og organisasjoner, som også fokuserer på det faglige, men først og fremst det sosiale. De små avstandene mellom byene i landet gjorde det mulig å lett besøke både Rotterdam, Amsterdam, Haag, Utrecht og

Delft i helgene. Togene går ofte og er pålitelige. Ønsker man å dra over grensen til Belgia, selv besøkte jeg studentbyen Brugge, føles det også kort unna. Som Erasmus-student får man jo det sagnomsuste Erasmus-stipendet, på litt over 2000 kroner i måneden, noe som gir en noe mer behagelig økonomisk situasjon og en handlefrihet man ikke har hjemme. Når prisnivået i tillegg ligger en del under hva man er vant med, blir det rett og slett himla greit. Jeg brukte for øvrig mye av mine penger på den usedvanlig delikate nederlandske søtsaken *stroopwafel*, som kan kjøpes varm på markedet.

Studier

Et akademisk år ved Wageningen universitet er delt opp i 6 perioder. Noen perioder varer 8 uker, og noen bare 4. Kursene gir 3, 6, 12, 18 eller 24 poeng. De største går over flere perioder. Den første perioden da jeg startet varte 8 uker. Jeg valgte da to kurs, hvert på 6 poeng. Til sammen tar man 60 poeng i løpet av de 6 periodene. Det kan virke litt innviklet, og det var i grunnen det i starten, men heldigvis er lærere og professorer vennlig innstilt og forståelsesfulle om man skulle blingse til og velge feil fag en gang. Bytting er lov. Sånn sett var systemet med fleksibelt en det først fremstod.

Generelt sett var nivået noe høyere enn hjemme. En merkbar forskjell fra hjemme var det vitenskapelige fokuset. Dette kan handle noe om at studieretningen min, landskapsarkitektur, har en naturlig praktisk tilnærming spesielt ved UMB. I Wageningen er tilnærmingen mer teoretisk. Jeg ble drillet i å søke opp relevant litteratur, formulering av *research question* og identifisering av *knowledge gap* i

tidligere forskning på det aktuelle temaet. Denne solide innføring ga meg en god ballast når jeg senere skal gyve løs på masteroppgaven, og jeg er glad for å ha lært noe av det jeg har følt manglet litt i studiet mitt hjemme. Lærere og professorer er overaskende uformelle i kontakt med studenter, jeg synes det er herlig å kunne slentre bort til en professor etter forelesning med noen spørsmål, å ikke måtte søke audiens. Selv om det er uformelt, er det på ingen måte slapt. Undervisning, veiledning og tilbakemelding var preget av en gjennomgående grundighet. Mye forventes av deg, men man får da også tilbake i form av dette. Tempoet var høyt, til tider vel høyt, men man blir god på å disponere tiden sin bra. Jevnt over har nok de fleste studier ved Wageningen flere kontakttimer enn hva man er vant til fra Ås, og sånn sett kan studenttilværelsen virke noe mindre fleksibel og fri. Men, igjen bør man benytte seg av at det faktisk er satt av tid og ressurser til oppfølging. 9-17 dager var ikke uvanlig. De er hardtarbeidende, disse nederlenderne.

For ikke å skremme noen, etter alle disse ord om hardt arbeid og høyt tempo, vil jeg understreke at det er så absolutt verdt det. Mitt år i Wageningen var rett og slett strålende. Jeg er glad jeg ble ett år i stedet for ett halvt, for det tar tid å komme inn i ting. Nå har jeg venner fra omtrent alle land i Europa, nesten interrail har jeg med andre ord ordnet meg overnatting i hver en by. Selv har jeg allerede hatt besøk av nederlandske og kanadiske venner i Norge nå i sommer.

Om det skulle være noe tvil, jeg kan anbefale Erasmus-utveksling.